

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/11/2021
Identifikačné číslo spisu: 2510203153
Dátum vydania rozhodnutia: 31.03.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2510203153.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lenky Praženkovej, členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prielovej v spore žalobcu: Západoslovenská distribučná, a.s., so sídlom v Bratislave, Čulenova 6, IČO: 36 361 518, zastúpenej advokátskou kanceláriou ius aegis s.r.o., so sídlom v Bratislave, Nedbalova 12, IČO: 36 857 203, proti žalovanému: Jašter, s.r.o., so sídlom v Hlohovci, 9. mája 25, IČO: 36 708 364, zastúpeného Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., so sídlom v Bratislave, 29. augusta 36A, IČO: 35 917 148, o zaplatenie 5 629,59 eura, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 21Cob/105/2019-529 z 22. septembra 2020 takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Piešťany (ďalej aj „súd prvej inštancie“) v poradí prvým rozsudkom č. k. 7Cb/72/2011-222 z 9. júna 2015 žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 31Cob/135/2015-284 zo dňa 30. septembra 2016 rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí ohľadne otázky aktívnej legitímácie žalobcu dospel k záveru, že dňom účinnosti Zmluvy o vklade časti podniku prešli na žalobcu všetky práva a záväzky, a tak sa stal aktívne legitimovanou stranou pre uplatnenie žalovaného nároku a z toho dôvodu uložil súdu prvej inštancie povinnosť v ďalšom konaní zaoberať sa opodstatnenosťou a výškou nároku v zmysle § 39 ZoE v znení účinnom do 31.08.2012, so zameraním na zistenie a posúdenie naplnenia znakov neoprávneného odberu elektriny.

2. Súd prvej inštancie postupoval podľa pokynov odvolacieho súdu, v zmysle ktorého vykonal dokazovanie, vypočul strany sporu, znalca Ing. Jána Meravého, ktorý vyhotovil i znalecký posudok č.

18/2007 predložený žalobcom v konaní a v poradí druhým rozsudkom č. k. 7Cb/72/2011-467 zo 14. júna 2019 žalobu opäť v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Žalobca nárok odvodzoval od ust. § 39 ods. 1 písm. c/ a § 39 ods. 2 ZoE, keď dňa 22.05.2007 bola vykonaná kontrola na odbornom mieste č. 4603067002 v objekte žalovaného, ktorá zistila, že na elektromere výr. č. 7834971 bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, konkrétne overovacie plomby nezodpovedajú plombám metrologického strediska OTC, s.r.o. Hlohovec, chýbala i doplnková overovacia (modrá plastová) plomba a spínacie časy v hodinách diaľkového ovládania nezodpovedali predpísanému harmonogramu dôvodiac tým, že podľa daného došlo k neoprávnenému odberu elektriny. Podľa § 39 ods. 1 písm. c/ ZoE neoprávnený odber je odber meraný meracím zariadením, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom sústavy, alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Žalobca nárok uplatňoval s poukazom na znalecký posudok vyhotovený Ing. Jánom Meravým, znalcom v odbore elektrotechnika, odvetvie elektroenergetické stroje a zariadenia, odhad hodnoty č. 18/2007, ktorým znalec určil škodu vo výške 5.963,55 eura, vzniknutú žalobcovi neoprávneným odberom pri počte 81 dní neoprávneného odberu.

4. Súd prvej inštancie znalca aj podrobne vypočul a z jeho výpovede zistil, že na meradle spotreby elektrickej energie bola porušená overovacia plomba. Meradlo bolo po zistení nepravých overovacích plomb podrobené kontrole správnosti merania, ktorou ale nebolo zistené, že by meradlo bolo poškodené a že by meralo nesprávne a podľa vyjadrenia znalca nebol preukázaný žiadny únik meraného média. Ďalej súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami nebolo sporným, že dňa 22.05.2007 Západoslovenská energetika a.s., vykonala kontrolu na odbornom mieste žalovaného. Žalobca tvrdil, že podľa jeho zistenia, na meradle bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, konkrétne chýbala doplnková plastová overovacia plomba a zistené overovacie plomby mali označenie 01/M50, hoci elektromer bol zaplombovaný plombami 02/M50. Dokazovaním súd zistil, že meradlo bolo podrobené skúške správnosti nameraných hodnôt odobratej elektrickej energie, ktorá nezistila, že by meradlo nezaznamenávalo alebo že by nesprávne zaznamenávalo odber elektriny a navyše znalec v rámci výsluchu pred prvoinštančným súdom jednoznačne vysvetlil a uviedol, že posudzované meradlo meralo správne. Po tomto zistení tak nemohla žalobcovi neoprávneným odberom elektriny vzniknúť žiadna škoda, hoci k neoprávnenému odberu elektriny v zmysle ust. § 39 ods. 1 písm. c/ ZoE došlo. Po vyhodnotení dôkazov produkovaných stranami sporu dospel súd prvej inštancie k záveru, že vznik škody nemožno vyvodzovať z každého poškodenia plomby meradla a povinnosť nahradiť škodu nemôže byť zamieňaná s povinnosťou zaplatiť sankciu za poškodenie plomby. Žalobca ale k svojmu tvrdeniu neunesol dôkazné bremeno, pretože ak podľa výpovede znalca meradlo meralo správne, nemohlo dôjsť k neoprávnenému odberu, ktorý by založil vznik skutočnej škody, na základe ktorého zistenia prvoinštančný súd žalobu zamietol.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 21Cob/105/2019-529 z 22. septembra 2020 potvrdil rozsudok okresného súdu Piešťany č. k. 7Cb/72/2011-467 zo 14. júna 2019 ako vecne správny (§ 387 ods. 1, 2 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“) a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

6. Odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní vychádzal z argumentácie odvolateľa uvedenej v odvolaní a z obsahu spisu. Zhodnotil, že žalobca v podanom odvolaní predovšetkým opísal rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/32/2018, ktoré odvolateľ žiadal aplikovať i v tomto konaní zároveň vytýkajúc prvoinštančnému súdu, že sa s ním vo svojom rozhodnutí nesvyporiadal. Podľa odvolacieho súdu zo strany žalobcu šlo o snahu prinúť súd, aby vo veci rozhodol výlučne v intenciách a na základe záverov, ktoré vyslovil vo svojom uznesení Najvyšší súd Slovenskej republiky, aj napriek tomu, že dané rozhodnutie je založené na iných skutkových zisteniach a dôkazov než predložil a produkoval žalobca v porovnaní so žalujúcou stranou (v spore na ktorý sa odvoláva), práve v súvislosti so vznikom pochybností o roku, v ktorom boli overovacie značky na meradlo spoločnosťou OTC, s.r.o. Hlohovec umiestnené. Dané pochybnosti súvisiace s rokom, v ktorom mal byť elektromer opatrený

overovacími značkami ale v konaní vedenom na NS SR pod sp. zn. 5Obdo /32/2018 (rozhodnutie, na ktoré odvolateľ poukazuje, a ktoré žiada aplikovať) nevznikli, neboli spornými skutočnosťami, teda nemohlo ísť o „takmer totožný skutkový základ“, ako tvrdil žalobca.

7. Ohľadne dokazovania odvolací súd poukázal na to, že žalobca dôvodnosť žaloby založil na zistení, že na meradle - elektromere s výr. č. 7834971 bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a konkrétne bolo manipulované s overovacími plombami - značkami, ktoré na kryt elektromera boli podľa tvrdenia žalobu namontované v roku 2002 metrologickým strediskom overovania elektromerov a meracích transformátorov OTC, s.r.o. Hlohovec, a to typ 02/M50. Na elektromere však boli pri kontrole zistené overovacie značky typ 01/M50. Uvedená rozdielnosť overovacích značiek pri objektívnej zodpovednosti žalovaného ako vyplýva zo zákona, podľa žalobcu naplnila skutkovú podstatu neoprávneného odberu v spojení s povinnosťou odberateľa uhradiť vzniknutú škodu. K uvedenému produkoval žalobca dôkazy a to Protokol o zistení neoprávneného odberu č. 1047/89/2007 zo dňa 22.05.2007 (č. l. 9-11), fotodokumentáciu (č. l. 11-17), kontrolný zápis č. 501 zo dňa 08.06.2007 vyhotovený OTC, s.r.o. Hlohovec (č. l. 19) z ktorého vyplynulo, že elektromer nevyhovuje technickým a metrologickým požiadavkám a znalecký posudok č. 18/2007, vyhotovený dňa 17.11.2007 znalcom Ing. Jánom Meránym, ktorý určil výšku škody spôsobenú dodávateľovi neoprávneným odberom (č. l. 68-84). Odvolací súd v spojitosti s uvedenými dôkazmi poukázal na významnú skutočnosť z hľadiska posúdenia splnenia dôkazného bremena zo strany žalobcu, nakoľko žalovaný vzniesol voči žalobcom predloženým dôkazom a ním tvrdených skutočností pochybnosti argumentujúc tým, že podľa neho žiadnym dôkazom - fotodokumentáciou nebolo preukázané, že by sa jednalo o elektrometer s výr. č. 7834971, nakoľko táto skutočnosť nebola preukázaná a na žiadnej z fotografií nebolo zobrazené ani len výrobné číslo elektromera, z ktorého by bolo možné bez pochybností určiť, že ide o elektromer, ktorý je uvádzaný v Protokole o zistení neoprávneného odberu č. 1047/89/2007 zo dňa 22.05.2007.

8. Ďalej odvolací súd v súvislosti s námietkou žalovaného spočívajúcej v nepredložení dôkazu, ktorý by preukazoval, že na meradlo boli OTC, s.r.o. Hlohovec namontované v čase uvádzania meradla do činnosti práve overovacie značky typ 02/M50 a nemohli byť na meradlo spoločnosťou OTC, s.r.o. Hlohovec namontované overovacie značky typ 01/M50, doplnil, že žalobcovi sa nepodarilo predložiť žiadne dôkazy, ktorými by vyvrátil tvrdenie žalovaného a preukázať kedy OTC s.r.o. Hlohovec opatrla overovacou značkou uvedené meradlo identifikované výrobným číslom a kedy bolo uvedené do činnosti, pričom uvedené vyplynulo i z jeho reakcie na výzvu prvoinštancného súdu adresovanú mu na pojednávaní konanom dňa 20.01.2015 (č. l. 211).

9. Odvolací súd na podporu svojho právneho záveru odkázal na odôvodnenie rozhodnutia NS SR zo dňa 25.10.2018, sp. zn. 5Obdo /60/2017, ktorým vyvrátil argumentáciu odvolateľa o porušení práva na spravodlivý proces tým, že by došlo k odklonu prvoinštancného súdu od rozhodovacej praxe NS SR. Vzhľadom na to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný v priebehu konania v rámci svojej procesnej obrany procesným predpisom predpokladaným spôsobom poprel, čo malo za následok neúspech žaloby a odvolací súd nezistil ani existenciu odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

10. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP dôvodiac tým, že sudy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podľa neho odvolací súd postupoval v rozpore s § 383, § 384 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP, keďže odvolací súd dospel k odlišnému skutkovému stavu ako súd prvej inštancie a od jeho skutkových záverov sa odklonil, nenariadil pojednávanie a nezopakoval dokazovanie v potrebnom rozsahu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/131/2009, uznesenie sp. zn. 2Obdo/33/2017). Dovolateľ konkrétne namieta to, že podľa odvolacieho súdu totiž žalobca nepreukázal s akými overovacími značkami bol elektromer u žalovaného namontovaný, a teda dospel k záveru, že žalobca v podstate nepreukázal, že na

elektromere došlo k výmene pôvodných pravých overovacích značiek za nepravé, a teda nebolo preukázané, že došlo k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na predmetnom elektromere. Podľa dovolateľa odvolací súd prehliadol, že už samotný súd prvej inštancie vec po skutkovej stránke uzatvoril tak, že k porušeniu zabezpečenia proti neoprávnenej manipulácii na elektromere došlo odkázaním na body č. 45 a 49 odôvodnenia súdu prvej inštancie. V dôsledku daného namietať aj to, že namiesto nariadenia pojednávania iba oznámil verejné vyhlásenie napadnutého rozsudku na úradnej tabuli súdu dňa 3.08.2016. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie.

12. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie a zároveň postup súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, považuje za zákonný a súladný s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Podľa neho zo žiadneho z bodov napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, že by odvolací súd posúdil skutkový stav úplne opačne ako ho zistil súd prvej inštancie, a zároveň sa procesne správnym postupom vyporiadal aj s ostatnými podstatnými vyjadreniami strán.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 CSP) a oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v dovolacom konaní v zmysle § 429 ods. 1 CSP skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

14. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 431 ods. 1, 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva táto vada.

16. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým je možné napadnúť rozhodnutie odvolacieho súdu pri splnení zákonom stanovených predpokladov a podmienok. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania je podstatné správne vymedzenie dovolacích dôvodov spôsobom upraveným v zákone (§ 431 až § 435 CSP), a to v nadväznosti na konkrétne, dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, nemožno dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu podrobiť vecnému preskúmaniu v dovolacom konaní.

17. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

18. Dovolateľ v dovolaní ako dôvod, z ktorého vyvodzuje jeho prípustnosť, uvádza ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, pričom túto vadu videl v tom, že odvolací súd v rozpore s § 383 CSP skutkový stav v konaní posúdil úplne opačne ako ho zistil súd prvej inštancie, a tiež z dôvodu, že za týmto účelom nenariadil pojednávanie, čím podľa dovolateľa došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

19. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP možno zahrnúť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré

(porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (nielen na uvedenie „aspoň nejakých“ dôvodov, ale dostatočných argumentov reagujúcich na relevantné námietky odvolateľa zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom, pričom k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu nedochádza len úplnou absenciou odôvodnenia, ale aj jeho nedostatočnosťou alebo nezrozumiteľnosťou či svojvoľnosťou - vid' napr. II US 419/2021), na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). V súvislostiach vymedzenia prípustnosti dovolania podľa § 420 f CSP je kľúčovým pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle judikatúry ústavného súdu však iný pojem ako procesný postup, a to „právo na spravodlivý proces“ so všetkými jeho obsahovými atribútmi a garanciami v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a ústavného súdu. Všeobecné súdy teda pri výklade a aplikácii aj procesných právnych noriem musia uprednostniť vždy ten z rôznych do úvahy prichádzajúcich výkladov, ktorý je priaznivejší, ústretovejší a zabezpečujúci plnohodnotnejšiu realizáciu práv pre stranu sporu. Jednotlivec sa totiž obracia na súd s požiadavkou o poskytnutie súdnej ochrany jeho ohrozenému alebo porušenému právu s dôverou, že táto ochrana bude poskytnutá spravodlivo a v súlade s právnym poriadkom vrátane európskej úrovne štandardov ochrany ľudských práv (II. US 419/2021). Pod pojmom „nesprávny procesný postup“, ktorý odôvodňuje prípustnosť dovolania podľa § 421 f CSP v zmysle vyššie uvedenej aktuálnej judikatúry ústavného súdu možno rozumieť faktickú činnosť alebo nečinnosť súdu, procedúru prejednaní vecí (to, ako súd viedol spor), znemožňujúcu strane sporu plnohodnotnú realizáciu jej procesných oprávnení, mariacu možnosť jej aktívnej účasti na konaní, ale aj absenciu odôvodnenia súdneho rozhodnutia, jeho nedostatočnosť, nezrozumiteľnosť, nepresvedčivosť, či svojvoľnosť, nezabezpečujúcu všetky atribúty a garancie spravodlivej súdnej ochrany. Nemožno totiž oddeľovať procesný postup súdu a rozhodnutie, ktoré je jeho sumárom a výsledkom, pretože celý faktický procesný postup súdu a naň nadväzujúci myšlienkový pochod hodnotenia skutkového stavu a jeho subsumovania pod relevantnú právnu normu je stelesnený v odôvodnení rozhodnutia súdu a práve cez odôvodnenie rozhodnutia musí byť preskúmateľný (pozri aj nález ústavného súdu č. k. II. ÚS 120/2020 z 21. januára 2021, body 37 až 41).

20. Podľa § 383 CSP, je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

21. Podľa § 384 ods. 1 CSP, ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu zopakuje sám.

22. Podľa § 385 ods. 1 CSP, na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

23. Viazanosť odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), sa vzťahuje na skutkové zistenia uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd ich môže zmeniť alebo doplniť, prípadne inak modifikovať iba po vykonaní, t. j. po opakovaní alebo doplnení dokazovania. Podmienenie zmeny skutkových záverov súdu prvej inštancie opakovaním alebo vykonaním nových dôkazov vyplýva zo zásady priamosti a ústnosti civilného sporového konania. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Dovolací súd konštatuje, že v prejednávanvej veci odvolací súd neposúdil zistený skutkový stav súdom prvej inštancie odlišne alebo žeby ho nejakým spôsobom spochybnil ako to tvrdí žalobca. Z bodu 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zreteľne vyplýva, že odvolací súd postupoval v súlade s § 387

ods. 2 CSP, podľa ktorého len doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Vyjadrenie odvolacieho súdu k námietke žalovaného, na základe ktorej spochybnil skutočnosť, či sa jedná o elektromer s výr. č. 7834, predstavuje len samotné konštatovanie toho, že daná námietka žalovaného spochybňujúca tvrdenia a dôkazy žalobcu, znamená významnú skutočnosť ohľadne posúdenia splnenia dôkazného bremena zo strany žalobcu. Následne v bode 30. predmetného odôvodnenia potvrdil už záver súdu prvej inštancie spočívajúceho v neunesení dôkazného bremena žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že jediné čo odvolací súd vykonal bolo, že len konštatoval nesplnenie dôkazného bremena žalobcom, a to na základe dokazovania a skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Čo sa týka otázky výmeny pôvodných pravých overovacích značiek za nepravé, odvolací súd len reagoval na vyjadrenie žalovaného predneseného v konaní, nakoľko odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 3 CSP). Uvedené preto nemožno považovať za odlišné posúdenie skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, pričom dovolací súd zdôrazňuje, že záver odvolacieho súdu predstavuje len uvedenie ďalších dôvodov a zaoberanie sa podstatnými prednesmi jednej zo strán konania, a to len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v dôsledku stotožnenia sa so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Odvolací súd teda postupoval súladne s ustanoveniami CSP upravujúcimi proces pred odvolacím súdom a dovolací súd v jeho postupe nezistil porušenie práva na spravodlivý proces.

25. K námietke spočívajúcej v zopakovaní či doplnení dokazovania, dovolací súd konštatuje, že opakovaním dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie sa v zmysle ustanovenia § 384 ods. 1 CSP rozumie opakovanie nie všetkých dôkazov, na ktorých je rozhodnutie odvolacieho súdu založené, ale iba takých dôkazov, o výsledkoch správnosti ktorých má odvolací súd pochybnosti. Z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav dostatočne a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k správnym skutkovým zisteniam. Odvolací súd sa teda so skutkovými závermi súdu prvej inštancie stotožnil, preto je namieste záver, že nemal dôvod dokazovanie zopakovať (§ 384 ods. 1 CSP). Keďže odvolací súd nezistil ani existenciu podmienok pre doplnenie dokazovania (§ 384 ods. 2 a 3 CSP) a pre nariadenie pojednávania nebol daný ani verejný záujem, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania je postupom, ktorý plne zodpovedá zákonu (§ 385 ods. 1 CSP).

26. Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriechil zákonu, nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, a preto žalobca uvedenú námietku v dovolaní vytýka neopodstatnene.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom nedošlo k dovolateľom namietanej vade znátočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ CSP, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol v súlade s ustanovením § 447 písm. c/ CSP.

28. Žalovaný bol v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešný (§ 255 ods. 1 CSP) a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

29. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.